

okolnosti přiměly k tomu, aby se vzdal studií a ujal se postavení odpovídajícího jeho tělesným a duševním schopnostem.

Dovolává-li se žalobce toho, že ztratil následkem svého úrazu jeden rok studijní, nelze v této okolnosti vzhledem ke shora zmíněnému ohraničení škody bráti zřetele, a to tím méně, když škody, které ztrátou jednoho roku studijního již nyní utrpěl,*) neprokázal.

Právem zamítl tedy soud odvolací výdělek žalobci následkem úrazu budoucně snad ujdoucí jakožto nárok, který tím časem ještě není splatný.

Co se týče dovolání žalovaného eráru, je neodůvodněno, pokud čelí proti zvýšení bolestného, poněvadž žalobce utrpěl těžké, se značnými bolestmi a nervovým chokem spojené zranění, které ještě nyní v zápětí má pocity strachu, tedy nervové poruchy.

Oprávněno jest však dovolání, pokud vycházel soud odvolací ze skutkového předpokladu, že žalovaný erár se neodvolal i proti přiřknutí důchodového obnosu 412 K 50 h až do dne žaloby splatného, poněvadž předpoklad ten založen jest na zřejmě mylném výkladu vývodů ve spise odvolacím, jichž obsah nepřipouští *ž á d n é p o c h y b n o s t i* o tom, že odvolací návrh žalovaného eráru směřuje ku změně rozsudku prvního nejen ohledně přiznání budoucně splatného důchodu, nýbrž i důchodu až do dne podání žaloby splatného.

Ježto důvody soudu odvolacího, které svědčí pro *d o č a s n é* zamítnutí budoucně splatných důchodových částek, ospravedlňují i zamítnutí, a to zamítnutí *d e f i n i t i v n í* obnosu důchodového až do podání žaloby splatného, slušelo dovolání, v tomto bodě vyhověti a příslušný nárok na 412 K 50 h i s úroky definitivně zamítnouti.

(Rozhodnutí c. k. nejvyšš. soudu ze dne 11. dubna 1912, č. j. $\frac{Rv III 169/12}{1}$.)

Dr. P e k a.

Náhradu za znetvoření lze dle § 1326. obč. zák. přisouditi jen tehdy, když jest v ohledu majetkovém s to zameziti lepší budoucnost poškozeného.

Domkař A. podal na rolníka B. žalobu o náhradu škody v obnosu 1000 K z té příčiny, ježto mu tento dne 2./4. 1911 v hostinci v hádce ukousl zlomyslně celou špičku nosu, začež byl rozsudkem c. k. krajského soudu v O. ze dne 15./6. 1911 $\frac{Vr IX 451/11}{48}$ uznán vinným zločinem těžkého ublížení na těle dle §. 152. tr. z. a odsouzen do žaláře na 3 měsíce, doplněného 1 postem týdně, k náhradě útrat trestního řízení a dle §§. 366. a 369. tr. ř. k náhradě soukromoprávních nároků A.-ových, a to za ušlý výdělek 84 K, za lékařské oše-

*) Pozn. za s. Snad spíše otec jeho?

třování 151 K, za povozy k lékaři 26 K, za léky 2 K 43 h, na bolestném 200 K a za znetvoření nosu 300 K. Žalobou domáhal se A. dodatku bolestného v obnosu 300 K a další náhrady za znetvoření obličeje v obnosu 700 K, ježto prý i po zahojení nosu měl při smrkání značné obtíže a za studeného počasí bolesti, při čemž prý byl vydán duševním útrapám a skleslosti, a ježto prý znetvořením obličeje bylo rozryto jeho rodinné štěstí, ana se mu manželka odcizuje a on mimo to jest i v obci a okolí terčem posměchu a jej rozrušující pozornosti spoluobčanů.

C. k. okresní soud v P. vyhověl této žalobě zúplna uváživ, že k okolnostem, na které byl vzat v trestním řízení při stanovení soukromoprávních náhrad zřetel, přistoupily nyní nové, podle tvrzení žaloby zjištěné okolnosti, které odůvodňují přisouzení dalších, nyní požadovaných náhrad, totiž za hmotnou bolest 300 K a za znetvoření obličeje 700 K. Zjištění okolností žalobcem tvrzených založil soud jednak na výpovědích svědků a dobrozdání lékařů, jednak na vlastním názoru při pozorování znetvořeného vzezření žalobce.

Na odvolání žalovaného změnil c. k. krajský soud v O. tento rozsudek částečně v ten způsob, že žalobní návrh ohledně částky 700 K, za znetvoření obličeje požadované, zamítl a útraty sporu v obou stolicích navzájem zrušil. K odůvodnění tohoto výroku vyslovil odvolací soud, že dle §. 1326. obč. zák. jest při vyměření náhrady škody vzítí zřetel na utrpěné znetvoření jen tehdy, bylo-li spojeno s nějakou újmou majetkovou a majetkově ohrozilo lepší budoucnost poškozeného. O tom však při zaměstnání žalobce, který jest drvopštěpem a skalařem, nemůže býti řeči, a žalobce sám něco takového ani netvrdí uváděje pouze, že znetvořením jeho obličeje rozryto bylo jeho štěstí rodinné, že klesl ve vážnosti u svých spoluobčanů a že prožívá následkem pozornosti jemu lidmi věnované a častého posměchu stále trapné okamžiky. Útraty sporu bylo pak dle §. 43. c. ř. s. navzájem zrušiti, ježto se sporné jednání vztahovalo skoro stejnou měrou na obě rozhodné otázky a vyměření bolestného stalo se dle §. 273. c. ř. s.

Dovolání obou sporných stran c. k. nejvyšší soud nevyhověl a odsoudil žalobce k náhradě útrat dovolací odpovědi žalovaného, poukávav v podstatě ku správným důvodům rozsudku soudu odvolacího, jež všestranně odpovídají zákonu a stavu věci a dodav k tomu, že ani bolestné, vyměřené zde dalším obnosem 300 K, není příliš vysoké, nýbrž bezvadně odhadnuto vzhledem k té okolnosti, že potíže a bolesti, spojené s těžkým zraněním nosu, byly značny, a že žalobci zůstala trvalá škoda tím, že bude při studeném počasí a mrazech vždy pociťovati nemalou bolest nosu.

(Rozhodnutí c. k. nejvyššího soudu ze dne 18./9. 1912, R v III 365/12.)

Dr. Synek.